

วารสาร

ภาษา และ วรรณคดีไทย

ปีที่ ๑

ฉบับที่ ๒

ISSN 0857-037 X

อักษรวิธีในศิลาจารึกหลักที่ ๑
การเขียนทับศัพท์ที่อังกฤษ - ไทย
ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทย
ความรู้จากพระราชหัตถเลขา
จิตรกรรมในวรรณคดีไทย
ที่มาของวรรณคดีตำนานเรื่องปทุมสังกา
การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประสมในภาษาไทย
ของ อนงค์ เอียงอุบล
รวมเกียรติ : ศึกษาในแง่การแพร่กระจายของ
นิทาน ของ ศิราพร หิตะฐาน
คลังคำไวพจน์
คำไทย - คำเทศ

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทย

ดุฎฎิพร ขำนิโรคศานต์*

บทคัดย่อ

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยมีอยู่หลายประการ บทความนี้จะเสนอข้อบกพร่อง ๓ ประการ คือ การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำไม่เข้ากับคำแวดล้อม และการใช้คำผิดหน้าที่ การนำตัวอย่างที่ผิดมากล่าวถึงก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผิดอย่างไร สามารถแก้ไขข้อผิดหรือข้อบกพร่องนั้นได้ และไม่ใช้ภาษาที่มีข้อบกพร่องดังที่ได้ยกมาเป็นตัวอย่างซ้ำอีก

การพูดหรือการเขียนที่มีข้อบกพร่องนั้น อาจจะเกิดจากความไม่รู้หรือความไม่ระมัดระวัง ข้อบกพร่องในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียนมีอยู่มากมายหลายประการ ในที่นี้จะกล่าวถึงข้อบกพร่องบางประการเท่านั้น

ข้อบกพร่องที่นำมาเป็นตัวอย่างได้รวบรวมจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร งานเขียนของ นิสิต ภาพยนตร์ ละคร และรายการโทรทัศน์

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่จะกล่าวถึงเป็นประการแรก คือ การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำผิดความหมายนั้นอาจจะเกิดจากการที่

คำมีรูปและเสียงใกล้เคียงกันหรือมีความหมายคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ผู้ใช้ภาษาอาจไม่รู้อความหมายของคำ ไม่ว่าจะเป็นความหมายประจำคำหรือความหมายแฝงของคำ

ตัวอย่างการใช้คำผิดความหมาย

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งมีข้อความว่า เมื่อผสมเกสรตัวผู้กับตัวเมียแล้ว ต้องระวังอย่าให้เกสรถูกน้ำเพราะมันจะไม่ติด แต่ถ้ามันติด จะสังเกตเห็นรังไข่บวม เปล่ง มีตุ่มเม็ดเล็กๆ เกิดขึ้นเรื่อย ๆ จนขนาดเท่าเมล็ดพริกไทย

* ดุฎฎิพร ขำนิโรคศานต์

อ.บ. (เกียรตินิยม), อ.ม. (จุฬาฯ)
M.A. Linguistics (Hawaii)
อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำว่า **เปล่ง** มีความหมายว่า “แจ่มใส
สุกใส ฉายออก แผล่อก หรือออกเสียง” เช่น
“เปล่งปลั่ง เปล่งประกาย เปล่งเสียง” ใน
ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนต้องการจะบอกว่ารังไข่บวม
หรือพองขึ้นเต็มที่ จึงควรใช้คำว่า **เป่ง** ซึ่งมี
ความหมายว่า “พองหรือพองขึ้นเต็มที่”

ตัวละครในนวนิยายเรื่องหนึ่งพูดว่า
ชีวิตของเธอจมอยู่ในปลัก **ตรม** มาตลอด

คำว่า **ตรม** มีความหมายว่า “ระทม
หม่นหมองใจ” ปลัก มีความหมายว่า “ที่เป็น
โคลนเลน” การมีชีวิตอยู่ในปลักนั้นเป็นความ
เปรียบ หมายถึงอยู่ในที่ที่เสื่อมโทรม มีแต่
ความทุกข์ การที่ต้องจมอยู่ในปลักทำให้เกิด
ความระทมหม่นหมองก็จริงอยู่ แต่จะไม่พูดว่า
*จมอยู่ในปลักตรมมาตลอด จะต้องเรียบเรียง
ประโยคใหม่ เช่น ชีวิตของเธอต้องจมอยู่ใน
ปลัก เธอจึงมีแต่ความ **ตรมตรอม** มาตลอด
ในตัวอย่างนี้ ผู้เขียนคงต้องการจะบอกว่าชีวิต
ของเธออยู่ในที่ที่มีแต่ความเสื่อมโทรมมาตลอด
(ไม่ได้พูดถึงความระทมตรมใจ) จึงควรใช้คำ
ว่า **ตรม** ซึ่งมีความหมายว่า “โคลนเลน” ช้อน
กับ ปลัก เป็น ปลักตรม ก็จะได้ความหมายตาม
ที่ต้องการ

ตัวละครในภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่องหนึ่ง
พูดว่า ตอนนี้ ผมก็เข้าใจอย่าง **โจ่งแจ้ง** แล้ว
ครับ

โจ่งแจ้ง มีความหมายว่า “เปิดเผย ไม่
ปิดบัง” เช่น พูดอย่าง โจ่งแจ้ง เขาทำท่าทาง
ให้เห็นอย่าง โจ่งแจ้ง ที่เดียวว่าเขาไม่พอใจ

ในตัวอย่างนี้ ตัวละครต้องการจะบอก
ว่าเขาใจชัดเจนดีแล้ว จึงควรใช้คำว่า **แจ่มแจ้ง**
ซึ่งมีความหมายว่า “ชัดเจน”

ในงานเขียนของนิสิต มีข้อความว่า
คนเราต้องมีศาสนาเป็นเครื่อง **หนุนเหนี่ยว**
จิตใจ

หนุนเหนี่ยว มีความหมายว่า “ดึงรั้ง
เอาไว้โดยที่เขาไม่เต็มใจ หรือทำให้ชักช้า ไม่
ทันการ” เช่น เขาไม่ยอมอยู่กับเรา ก็อย่าไป
หนุนเหนี่ยว เขาเอาไว้เลย ในที่นี้นิสิตต้อง
การจะบอกว่าคนเราต้องมีศาสนาเป็นหลักยึดถือ
หรือเป็นเครื่องช่วยนำจิตใจไปในทางดี จึงควร
ใช้คำว่า **ยึดเหนี่ยว** ซึ่งมีความหมายว่า “ดึง
รั้งเอาไว้ให้ไปทางดี”

พิธีกรรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งกล่าว
ว่า วันนี้เวลาของเราได้ **ล่องเกิน** มามากแล้ว

ล่องเกิน มีความหมายว่า “คูหมีน สบ
ประมาท” เวลาจะคูหมีนหรือสบประมาทใคร
ไม่ได้ แต่เวลาได้เลยจากที่กำหนดเอาไว้ จึงควร
ใช้ว่า วันนี้เวลาของเราได้

{	ล่องเลย	}	แล้ว
	เลย		
	เกิน		

 มามาก

* คำหรือข้อความที่มีเครื่องหมาย * อยู่ข้างหน้า คือคำหรือข้อความที่ผิด ไม่มีใช้ในภาษา

ข่าวในวงการกีฬามีอยู่ว่า พ.ต. สำเร็จไชยวงศ์ เป็นผู้ปลุกปั้น ทีมลูกหนังราชวิถี

ปลุกปั้น มีความหมายว่า “ทำให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวาย” ในที่นี้ผู้เขียนไม่ได้ต้องการจะบอกว่า พ.ต. สำเร็จเป็นผู้ทำให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวาย แต่ต้องการจะบอกว่า พ.ต. สำเร็จ เป็นผู้ก่อตั้งและดูแลเอาใจใส่ทีมฟุตบอลราชวิถีมาตั้งแต่ต้น ฉะนั้น จึงควรใช้คำว่า ก่อตั้ง จะตรงตามความหมายที่ต้องการ ถ้าต้องการใช้คำที่มีเสียงคล้ายกับคำเดิม ก็ควรใช้ว่า ปลุกปั้น ไม่ใช่ ปลุกปั้น

ตัวละครในภาพยนตร์ทางโทรทัศน์เรื่องหนึ่งพูดว่า ที่ท่านมาร่วมแข่งขันครั้งนี้เพื่อ ชื่อเสียงเรียงนาม เท่านั้นหรือ

ชื่อเสียงเรียงนาม หมายถึง “ชื่อ” เมื่อพูดว่า ถ้าม ชื่อเสียงเรียงนาม เขาก่อนชื หรือ ถ้าม ชื่อ เขาก่อนชื ก็หมายความว่าอย่างเดียวกัน เขามี ชื่อเสียงเรียงนาม ว่าอะไร ก็มีความหมายอย่างเดียวกับ เขา ชื่อ อะไร

ในที่นี้ตัวละครต้องการจะถามว่า ที่มาแข่งขันครั้งนี้เพื่อเกียรติยศเท่านั้นหรือ จึงควรใช้คำว่า ชื่อเสียง ซึ่งมีความหมายว่า “เกียรติยศ” หรือ “มีชื่อเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในสังคม” ไม่ใช่ ชื่อเสียงเรียงนาม

ข่าวเกี่ยวกับการชกมวยชิงแชมป์โลก มีว่า เสียงเพลงชาติเวเนซุเอลาดังกระหึ่มขึ้นก่อน

หลังจากนั้นก็เป็นการบรรเลงเพลงชาติไทย ซึ่ง เพียว พุนธรณ์ ก็ได้ร้อง เกลี้ยกลอ ตามไปด้วย

เกลี้ยกลอ หรือ กลอเกลี้ย หมายความว่า “เคียงเกล้ากันไป มีความผูกพันรักใคร่” ในที่นี้ผู้เขียนต้องการจะบอกว่า เพียวร้องเพลงชาติตามไปด้วย จึงควรใช้ว่า “ร้อง กลอ” ไม่ใช่ ร้องเกลี้ยกลอ

การบรรยายในนวนิยายเรื่องหนึ่งมีว่า สายนาฬิกาอาศัยอยู่อย่าง หละหลวม

หละหลวม มีความหมายว่า “ไม่รอบคอบ สะเพร่า” เป็นคำที่ใช้แสดงการตำหนิ ในความตอนนี้ ผู้เขียนต้องการจะบรรยายว่า สายนาฬิกาไม่แน่น อาจจะหลุดได้ง่าย จึงควรใช้คำว่า หลวม ซึ่งเป็นคำที่แสดงสภาพ ไม่ได้มีนัยของการตำหนิ ประโยคนี้อาจแก้เป็น “สายนาฬิกาอาศัยอยู่ หลวม ๆ”

นิสิตเขียนเรียงความตอนหนึ่งว่า คลองที่ไม่จำเป็นถูก ทับถม ไปหมด

ทับถม มีความหมายว่า “ซ้อนทับบน” ใช้เป็นความเปรียบ เช่น พุดจา ทับถม คนอื่น หมายถึงการพูดว่าตนดีหรือพูดถึงความสามารถหรือข้อเด่นของตน และพูดถึงแต่ข้อด้อยของผู้อื่น ในที่นี้นิสิตต้องการจะบอกว่าคลองถูกกลบให้เต็ม จึงควรใช้ว่า “คลองถูก ถม” ไม่ใช่ ถูกทับถม

ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์รายหนึ่งกล่าวว่า โสตประสาททั้งห้า ได้แก่ หู ตา คอ จมูก ถ้ำชาต โสตใด โสตหนึ่งไปก็เรียกว่าพิการ

โสต แปลว่า “หู ช่องหู” เป็นหนึ่งในจำนวนประสาทสัมผัสทั้งห้า ซึ่งได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น กาย โสตประสาททั้งห้าที่ผู้ดำเนินรายการกล่าวนั้นจึงไม่ถูกต้อง เป็นไปไม่ได้ ในตัวอย่างนี้ถึงแม้ผู้ดำเนินรายการจะไม่ใช้คำว่า โสตประสาททั้งห้า แต่ใช้ว่า ประสาททั้งห้า คำพูดของผู้ดำเนินรายการก็ยังผิดในแง่ที่ว่าให้รายละเอียดไม่ครบ ๕ ประการ และรายละเอียด ๔ ประการที่ให้ก็ไม่ถูกต้องอีกด้วย

ในงานเขียนของนิสิตมีประโยคว่า งานต้อนรับน้องใหม่ปีนี้จะจัดอย่างใหญ่โต รโหฐาน

รโหฐาน มีความหมายว่า “ที่ลับ ที่เฉพาะ หรือที่ส่วนตัว” ในที่นี้นิสิตไม่ได้ต้องการจะบอกว่า งานต้อนรับน้องใหม่เป็นเรื่องลับหรือเรื่องเฉพาะตัว แต่นิสิตต้องการจะบอกว่าเป็นงานที่ใหญ่โตมาก จึงควรใช้คำว่า “ใหญ่โต มโหฬาร” หรือ “ใหญ่โต โอฬาร” ก็จะได้รับความตามที่ต้องการ

บทสนทนาในละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่งมีว่า เดียวนี้เขาก็เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว มีหลักมีฐาน การงานมั่นคงแล้ว ถ้าเราชอบ ก็ควรจะตกลงใจเสียเถอะ เออ ถ้าเขา ตัวเปล่าเล่าเปลือย ละก็ เราต้องคิดให้มากซักหน่อย

ตัวเปล่าเล่าเปลือย หมายถึง “ไม่มีสามีหรือภรรยา” ถ้าเขาเป็นผู้ใหญ่ มีหลักฐาน การงานมั่นคง และตัวเปล่าเล่าเปลือย คือ ยังไม่มีภรรยาก็ยังไม่ต้องคิดมาก แต่ในที่นี้ตัวละครต้องการจะพูดว่าถ้าไม่มีทรัพย์สินเงินทอง ก็ต้องคิดให้มาก จึงควรใช้ว่า “มีแต่ตัว” ไม่ใช่ ตัวเปล่าเล่าเปลือย

การโฆษณาสินค้าชนิดหนึ่ง ใช้คำพูดว่า รสชาติ ถูกคอ เขากับฉัน ถูกคอ กันดี

ถูกคอ หมายความว่า “ถูกอัธยาศัยต้องกัน” เช่น คุยกัน ถูกคอ แต่ในที่นี้เป็น การพูดถึงรสชาติที่คนกินชอบ จึงควรใช้ว่า “รสชาติ ถูกปาก”

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ผู้สื่อข่าวถามว่าขณะนั้นนาย ส. หลบหนีไปจากเมืองไทย แล้วใช่หรือไม่ เธอ ปฏิเสธ ว่าเธอไม่ทราบ

ปฏิเสธ มีความหมายว่า “ไม่รับ ไม่ยอมรับ” เช่น เขา ปฏิเสธ ข้อกล่าวหา การถามถึงเรื่องของคนอื่น ผู้ตอบอาจจะตอบหรือไม่ตอบ คำถามนั้นก็ได้ การตั้งคำถามว่าใช่หรือไม่นั้น ถ้าตอบรับ ก็ตอบว่าใช่ ถ้าตอบปฏิเสธก็ตอบว่าไม่ใช่ หรือถ้าไม่รู้ ก็ตอบว่า ไม่รู้ ถ้าไม่ตอบ ก็คือการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม ในตัวอย่างนี้ เธอไม่ได้ตอบปฏิเสธ และไม่ได้ปฏิเสธที่จะตอบคำถาม (โดยการนิ่ง) แต่เธอตอบว่าไม่ทราบ ฉะนั้น ควรใช้คำว่า ตอบ บอก หรือ พูด ไม่ใช่ ปฏิเสธ

ตำรวจจราจรได้ชี้แจงทางโทรทัศน์ว่า ผู้ที่รู้กฎแล้ว ยังฝ่าฝืน เราต้องจับ เพื่อให้เป็นเยี่ยงอย่าง แก่ผู้ที่ทำดี

เยี่ยงอย่าง มีความหมายว่า “ตัวอย่างแบบอย่าง” มีความหมายแฝงหรือนัยแห่งความหมายว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี การที่ตำรวจจับผู้ฝ่าฝืนนั้น ไม่ได้เป็นการจับเพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่ผู้ที่ทำดี แต่เป็นการจับเพื่อไม่ให้เป็นอย่างที่ไม่ดีแก่คนทั่วไป ฉะนั้น ควรเปลี่ยนคำพดเสียใหม่ดังนี้

ผู้ที่รู้กฎแล้ว ยังฝ่าฝืน เราต้องจับเพื่อไม่ให้ เป็น เยี่ยงอย่าง แก่คนทั่วไป

หนังสือพิมพ์ลงข่าวในวงการบันเทิงว่า ภาพยนตร์เรื่องแรกประสบความสำเร็จอย่างงดงามแล้วความสำเร็จก็ กระหน่ำซ้ำ อีกในภาพยนตร์เรื่อง....

กระหน่ำ หมายความว่า “ซ้ำอย่างหนัก” และมีนัยแห่งความหมายว่าเป็นเรื่องร้าย เช่น พายุ กระหน่ำ เขาถูกความทุกข์ กระหน่ำซ้ำเติม ไม่หยุดหย่อน แต่จะไม่ใช้ว่า * ความสำเร็จ กระหน่ำ

รายงานข่าวต่างประเทศมีข้อความว่า เครื่องบินขนาดเล็กแบบเซสน่า ๔๒๑ บรรทุก นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกลาโหมโปรตุเกส พุ่งเข้าชนอาคารหลังหนึ่งในทันทีหลังจากขึ้นจากท่าอากาศยานกรุงลิสบอน

บรรทุก หมายความว่า “ใส่ลง บรรจุลง ขนไป” มีนัยแห่งความหมายว่าสิ่งที่ใส่ไปหรือ ขนไปนั้นมีจำนวนมากและแออัดยัดเยียด เช่น

เรือ บรรทุก สินค้ามาเต็มลำ

รถ บรรทุก หมูไปโรงฆ่าสัตว์

รถคันนี้จะใช้สำหรับ บรรทุก คนงาน

ฉะนั้น ที่ใช้ว่า * เครื่องบินบรรทุกนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี จึงไม่ถูกต้อง เพราะไม่ได้เป็นการขนไป และไม่ได้ไปอย่างแออัดยัดเยียด

นอกจากการใช้คำผิดความหมายแล้ว ยังมีกลุ่มคำที่เมื่อใช้แล้วจะทำให้เข้าใจความหมายผิดไป เช่น ผู้ประกาศนารายการภาพยนตร์ทางโทรทัศน์พูดว่า คุณผู้ชมคะ วันนี้ก็พบกันอีกครั้งนะคะในภาพยนตร์เรื่อง.... การพูดเช่นนี้อาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดคิดว่าผู้ประกาศเป็นผู้แสดงคนหนึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่จริงแล้วผู้ประกาศต้องการจะบอกว่า วันนี้ ผู้ชมจะได้ชมภาพยนตร์เรื่อง..... (ต่อจากคราวที่แล้ว) ฉะนั้น ควรจะเปลี่ยนถ้อยคำเสียใหม่เพื่อให้สื่อความหมายตามที่ต้องการ

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอีกประการหนึ่งคือ การใช้คำไม่เข้ากับบริบทหรือคำแวดล้อม คำบางคำแม้จะรู้ความหมาย แต่ถ้าไม่รู้ว่าใช้อย่างไร เข้ากับบริบทหรือคำแวดล้อมหรือไม่ก็อาจจะใช้ผิดได้

ตัวอย่างการใช้คำไม่เข้ากับบริบทหรือคำแวดล้อม

ในงานเขียนของนิสิต มีประโยคว่า เขาเป็นคนมีจิตใจ กว้างขวาง

กว้างขวาง มีความหมายว่า “แผ่ออกไปมาก” อาจใช้กับสถานที่ เช่น ห้องนี้ กว้างขวางมาก เมื่อใช้กับคน เป็นความเปรียบมีความหมายว่า “เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป” เช่น เขาเป็นคน กว้างขวาง ในถิ่นนี้ กว้างขวาง ไม่ใช้กับจิตใจ การใช้คำว่า กว้างขวางในตัวอย่างข้างต้น จึงไม่เข้ากับคำแวดล้อม ควรใช้คำว่า กว้าง เช่น เขาเป็นคนใจ กว้าง มีความหมายว่า เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

บทสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งมีประโยคว่า จะลงโทษตัดหัวขั้วแห่ง รถทัวร์ยังไวก้เอา

ตัดหัวขั้วแห่ง เป็นถ้อยคำเปรียบเทียบ หมายถึงการทำลายให้สิ้นซาก เหมือนกับการทำลายต้นไม้ไม่ให้เหลือหัวหรือหน่อที่จะแพร่พันธุ์ต่อไปได้อีก โดยทั่วไปจะใช้กับคน เช่น เขาทำผิดเพียงเท่านี้ จะต้องถึงขนาด ตัดหัวขั้วแห่ง กันเลยทีเดียวหรือ เมื่อนำคำว่า ตัดหัวขั้วแห่งมาใช้กับรถทัวร์ จึงผิดในของแง่การใช้คำไม่เข้ากับบริบท

นิสิตเขียนบรรยายตอนหนึ่งว่า ใบหน้าของเธอ สดสวย น่ารัก

สดสวย หมายความว่า “สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย” ใช้กับสำนวนการเขียน เช่น เรื่องนี้เขาเขียนได้ สดสวย ดี สำนวนนี้ สดสวย กว่าสำนวนนั้น คำที่มีความหมายว่า “สวย” ที่ใช้ขยายเพื่อบอกลักษณะของหน้าตา ควรใช้คำว่า สะสวย การใช้คำว่า สดสวย ในตัวอย่างจึงเป็นการใช้คำผิดบริบท

ข่าวในวงการกีฬาบอกว่า หลังจากไปพยาบาล มือเล็กน้อย ก็กลับมาเล่นต่อได้

พยาบาล เมื่อใช้เป็นกริยา มีความหมายว่า “ดูแล ปรนนิบัติ” ใช้กับคน เช่น เธอ พยาบาล คนไข้ด้วยความอกทน เธอ พยาบาล คุณแม่มาตลอด ๓ ปี คำว่าพยาบาล ไม่ใช่ใช้กับส่วนต่างๆ ของร่างกาย คือ จะไม่ใช่ว่า พยาบาล มือ พยาบาลเท้า การนำคำว่าพยาบาลมาใช้ในตัวอย่างข้างต้นจึงผิดในแง่ที่ว่าใช้คำไม่เข้ากับคำแวดล้อม

ในงานเขียนชิ้นหนึ่ง นิสิตบรรยายว่า เห็นคว้น ดำทมิฬ

ทมิฬ เป็นชื่อชนชาติในอินเดียใต้ เมื่อใช้เป็นคำขยาย มีความหมายว่า “ร้าย ทุร้าย” เช่น “ใจ ทมิฬ หินชาติ” ทมิฬ อาจใช้ขยายคำว่า ดำ เพื่อเน้นความหมายว่าดำมาก

ดำทมิฬ ใช้กับใจหรือสีผิว เช่น “ใจดำทมิฬ” “ตัวดำทมิฬ” แต่จะไม่ใช่กับ คว้น ถ้าใช้กับคว้น จะใช้ว่า ดำทะมึน

นิสิตคนหนึ่งเขียนบรรยายความรู้สึกว่า
ผมรู้สึกกลัว ใจคอไม่อยู่ กระ่องกระรย

กระ่องกระรย หรือ กั้ร่องกั้รย
หมายถึง “อยู่กับที่” ใช้เป็นคำขยายกริยา เช่น
ทำอะไรไม่อยู่ กระ่องกระรย หรือใช้กับคน
เช่น เขาเป็นคน ไม่อยู่กับร่องกับรอย หมาย
ความว่าเป็นคนที่ทำอะไรเหมือนเดิม เปลี่ยน
ไปเปลี่ยนมา กระ่องกระรย ไม่ใช่กับคำว่า ใจ
ถ้าจะบอกว่า ใจไม่อยู่กับที่ ควรใช้ว่า ใจคอ
ไม่อยู่ กับเนื้อกับตัว

นิสิตอีกคนหนึ่งเขียนบรรยายความรู้สึก
ของตัวละครว่า ผมเกลียดเธอจน แทะแทรก
แผ่นดินหนี

ความเปรียบ “....จนทะแทรกแผ่นดิน
หนี” เป็นความเปรียบบอกปริมาณความรู้สึก
อับอายขายหน้า แต่ไม่ใช่กับความรู้สึกเกลียด
การใช้ความเปรียบในตัวอย่างจึงเป็นการใช้
ความเปรียบที่ไม่เข้ากับบริบท

ในงานเขียนของนิสิตมีประโยคว่า เรา
ควรทำใจให้สงบเงียบ สักครู

สงบเงียบ มีความหมายว่า “ไม่อีกที่ก
ปราศจากเสียงรบกวน” ใช้กับสถานที่ เช่น
ห้องนี้ สงบเงียบดี แต่จะไม่ใช่ว่า “ใจสงบเงียบ
การทำใจให้อยู่หนึ่ง ปราศจากเครื่องรบกวนนั้น
ใช้ว่า “ใจ สงบ”

ข้อบกพร่องประการสุดท้ายที่จะกล่าวถึง

คือ การใช้คำผิดหน้าที่ เช่น ใช้คำกริยาในที่ที่
ควรใช้คำนาม หรือใช้คำนามในที่ที่ควรใช้คำ
กริยา เป็นต้น

ตัวอย่างการใช้คำผิดหน้าที่

โฆษกรายการโทรทัศน์ปรารภว่า วัน^{นี้}
ท่านผู้ชม กั้บคั้ง ห้องส่งเป็นพิเศษเลยครั้บ

กั้บคั้ง หมายความว่า “ยัดเยียด เบียด
เสียด อัดแอ” จะใช้เป็นคำขยายกริยา หรือเป็น
คำกริยาชนิดที่ไม่ต้องมีนามบอกสถานที่ตาม
หลัง เช่น

ท่านผู้ชมมากัน กั้บคั้ง เป็นพิเศษ

วัน^{นี้} { ท่านผู้ชม
 ห้องส่ง } กั้บคั้ง เป็นพิเศษ

แต่จะไม่ใช่เป็นกริยาที่มีนามบอกสถานที่ตาม
หลัง คือจะไม่ใช่คำว่า

* ผู้ชมกั้บคั้งห้องส่ง

* นักศึกษากั้บคั้งห้องประชุม

นิสิตเขียนเรียงความตอนหนึ่งว่า ข้าพ-
เจ้าเคย ประสบการณ์ เช่นนี้มาหลายครั้บ

ประสบการณ์ เป็นคำนาม ตัวอย่างนี้
เป็นการนำเอาคำนามมาใช้ในที่ที่ควรจะเป็นคำ
กริยา ฉะนั้น ควรแก้ไขโดยการเพิ่มคำกริยา
เช่น “มีประสบการณ์” หรืออาจใช้คำว่าประสบ
เป็นกริยาแล้วเติมคำว่า เหตุ หน้า การณ์ เป็น
“ประสบ เหตุการณ์”

โฆษกรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งกล่าวว่า ขอเชิญให้พวกเรา พร้อมเพรียง กันทำ

การขอหรือเชิญให้ทำอะไรนั้น กริยาที่ตามหลังคำว่า ให้ ต้องเป็นกริยาที่แสดงอาการได้ เช่น “ขอให้วิ่ง” “ขอให้กินอาหาร” แต่กริยาพร้อมเพรียง ไม่ใช่กริยาแสดงอาการ จึงใช้ในประโยคนี้ไม่ได้ ต้องใช้คำกริยาที่แสดงอาการ เช่น ทำ และประโยคตัวอย่างอาจแก้ไขดังนี้

ขอเชิญให้พวกเรา ทำ ด้วย ความพร้อมเพรียง

ตัวอย่างข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างการใช้คำผิดความหมาย การใช้คำผิดปริบท (หรือการใช้คำไม่เข้ากับคำแวดล้อม) และการใช้คำผิดหน้าที่การนำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาเสนอ ก็เพื่อให้เห็นตัวอย่างที่ผิด และเข้าใจว่าผิดอย่างไร ว่าควรแก้ไขอย่างไร และไม่ใช้ตามตัวอย่างที่ผิดข้อบกพร่องในการใช้ภาษายังมีอีกหลายประการผู้เขียนจะได้นำมาเสนอในโอกาสต่อไป

Errors in Thai Writing

by Dusadeporn Chumnirokasant

Abstract :

Errors in Thai writing are of several types. In this article, three of them will be discussed. These are wrong semantic choice of words, inappropriate use of words in certain contexts, and wrong syntactic choice of words. Examples of each type of errors are given along with some explanation as to why they are mistakes. Suggestions for correcting these errors are also mentioned.